

Miért bízzam Istenre? - Érvek és ellenérvek a döntéseimhez!

– a 73. Zsoltár alapján –

¹Ászáf zsoltára. Milyen jó az Isten Izráelhez, a tiszta szívűekhez!

²De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban.

73. Zsoltár	Sikerül	Nem sikerül
Bizalmam van Istenben	23-28. 23De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. 24Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz. 25Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban. 26Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké! 27Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiirtod mindazokat, akik elhagynak téged! 28De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az URat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettetted.	13-16. 13De én hiába tartottam tisztán a szívemet, hiába mostam kezemet ártatlanságomban, 14mert csapások értek mindennap, fenyítések minden reggel. 15Már arra gondoltam, hogy én is úgy beszélek, mint ők, de akkor megtagadtam volna fiaid nemzetségét. 16Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem.
Nincs bizalmam Istenben	3-12. 3Mert felindultam a kérkedők miatt, látva a bűnösök jólétét. 4Mert halálukig sincsenek kínjaik, és kövér a testük. 5Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket. 6Ezért a kevélység nyakláncát hordják, és az erőszak köpenyébe burkolóznak. 7Jómódjukban kérkedve néznek szét, szívükben öntelt gondolatok járnak. 8Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek, elnyomással fenyegetőznek dölyfösen. 9Az ég ellen is feltátják szájukat, nyelvükkel megszólják a földet. 10Ezért fordul feléjük a nép, és mohón isszák szavaikat, mint a vizet. 11Ezt mondják: Honnan tudná ezt az Isten? Lehet-e tudomása erről a Felségesnek? 12Íme, ilyenek a bűnösök! Háborítatlanul gyarapítják vagyonukat szüntelen.	20-22. 20Mint ébredés után az álomkép, úgy tűnik el képük, ha fölserkensz, Uram! 21Ha keseregne a szívem, és sajogna a bensőm, 22akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat.

¹⁷Végül elmentem Isten szent helyére, és megértettem, hogy milyen végük lesz.

¹⁸Bizony, sikamlós talajra állítottad, és pusztulásba döntöd őket! ¹⁹Hogy fognak elpusztulni egy pillanat alatt! Végük lesz, semmivé lesznek rémületükben.